

een eng huis

fee pakt haar tas in.

acht uur.

ze moet naar school.

‘ben je thuis, papa,
als ik uit school kom?’

‘ik zal er zijn’, zegt papa.

‘nou ja, ik doe mijn best.’

dat ken ik, denkt fee.

maandag ging het ook al mis.

stond ik een uur voor de deur.

‘ik ga, papa.’

‘goed, meid, doe je best.’

fee trekt de deur dicht.

de school is niet ver.

de straat door, de hoek om.

elk huis lijkt op het huis van fee.

op één na.

de deur is groen.

en de verf laat los.
het raam zit vol zand en stof.

de poes in het raam heeft één oog.
het oog is geel.
de rest van de poes is zwart.
zo zwart als een diep gat.
in het huis woont een heks.
fee ziet haar soms op straat.
een raar mens, een beetje eng.
met rood haar en een flaphoed.
fee loopt gauw door.
de poes kijkt haar na.

fee rilt.
raar huis, eng mens.
en die kat...
die is ook een beetje eng.
ze denkt vaak aan de vrouw.
bij ons in de straat woont een heks.
een fee en een heks,
in één straat.
gek, hè.

op een keer had ze een droom.
ze was in het huis van de heks.
ze kon er niet uit.
de poes keek haar aan.
met een oog vol geel vuur.
papa liep langs.
hij was vast naar haar op zoek.
ze riep, maar hij liep door.
toen kwam de heks.
in haar hand had ze een groot mes.
de rest weet fee niet meer.
maar het was doodeng.

trek in ijs

fee komt thuis uit school.
papa is er al, fijn op tijd.
hij werkt in de tuin.
hij fluit er een liedje bij.
'het is mooi weer', zegt papa.
'ik dacht: ik neem een dagje vrij.
dan maai ik het gras.
dan knip ik de heg.
dan maak ik de dakgoot schoon.
maar man, wat is het warm.
het zweet staat op mijn rug.'

papa puft en blaast.

'weet je waar ik zin in heb?

ik heb zin in ijs.

ga je mee, de stad in?'

fee kijkt.

'toch niet in die broek, hè?

je ziet er weer niet uit, papa.'

'maar hij zit zo fijn', zegt papa.

'nee papa, je loopt voor gek.

en ik ook, naast jou.'

papa kleedt zich om.

fee pakt alvast haar fiets.

